

Гречанюк Сергій Костянтинович,
доктор юридичних наук, професор, ректор
Пенітенціарної академії України
ORCID ID: 0000-0003-2000-9523

Пузирний Вячеслав Феодосійович,
доктор юридичних наук, професор, проректор
Пенітенціарної академії України
ORCID ID: 0000-0002-5692-2990

СУБ'ЄКТИ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

SUBJECTS OF INTERNATIONAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL PROCEEDINGS

Анотація. У статті здійснено комплексний науково-правовий аналіз суб'єктів міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні. Досліджено систему органів та посадових осіб, які беруть участь у реалізації механізму міжнародного співробітництва у сфері кримінального судочинства, а також визначено їхні повноваження та функції в межах виконання запитів про правову допомогу. Обґрунтовано, що ефективне функціонування інституту міжнародної правової допомоги значною мірою залежить від чіткого визначення компетентних суб'єктів, їхнього процесуального статусу та порядку взаємодії під час виконання процесуальних доручень іноземних держав. У статті розкрито особливості діяльності центральних органів України, уповноважених здійснювати міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні, зокрема Генерального прокурора України та Міністерства юстиції України, які забезпечують прийняття, розгляд та виконання запитів про міжнародну правову допомогу. Проаналізовано також роль органів досудового розслідування, прокурорів, судів та інших учасників кримінального провадження у процесі реалізації міжнародних доручень. Наголошується, що міжнародна правова допомога у кримінальному провадженні є однією з основних форм міжнародного співробітництва держав у сфері боротьби зі злочинністю. Вона полягає у виконанні компетентними органами однієї держави процесуальних дій на прохання іншої держави з метою отримання доказів, встановлення обставин кримінального правопорушення або забезпечення виконання судових рішень. У статті зазначено, що поряд із державними інституціями значну роль у розвитку міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні відіграють міжнародні та міжурядові організації, зокрема ООН, СНД та інші. Деякі з таких організацій створені спеціально для підвищення ефективності протидії злочинності міжнародного характеру, зокрема Інтерпол, Європол та OLAF. Зроблено висновок, що міжнародна правова допомога в кримінальному провадженні є важливим інструментом забезпечення ефективного розслідування кримінальних правопорушень, які мають міжнародний характер. Її реалізація ґрунтується на чітко визначеній системі суб'єктів та встановленому процесуальному порядку, що передбачає взаємодію компетентних органів різних держав.

Ключові слова: міжнародна правова допомога, міжнародне співробітництво, кримінальне провадження, процесуальні дії, суб'єкти міжнародної правової допомоги, центральні органи, кримінальний процес, міжнародні договори, виконання процесуальних доручень.

Abstract. The article provides a comprehensive scientific and legal analysis of the subjects of international legal assistance in criminal proceedings. The system of authorities and officials involved in the implementation of the mechanism of international cooperation in the field of criminal justice is examined, and their powers and functions within the framework of executing requests for legal assistance are determined. It is substantiated that the effective functioning of the institution of international legal assistance largely depends on the clear identification of competent subjects, their procedural status, and the procedure for interaction during the execution of procedural requests from foreign states. The article reveals the specific features of the activities of the central authorities of Ukraine authorized to carry out international cooperation in criminal proceedings, in particular the Prosecutor General and the Ministry of Justice of Ukraine, which ensure the receipt, consideration, and execution of requests for international legal assistance. The role of pre-trial investigation bodies, prosecutors, courts, and other participants in criminal proceedings in the process of implementing international requests is also analyzed. It is emphasized that international legal assistance in criminal proceedings is one of the main forms of international cooperation between states in combating crime. It consists in the execution by competent authorities of one state of procedural actions at the request of another state in order to obtain evidence, establish the circumstances of a criminal offense, or ensure the enforcement of court decisions. The article also notes that, alongside state institutions, international and intergovernmental organizations play a significant role in the development of international cooperation in criminal proceedings, including the United Nations, the Commonwealth of Independent States, and others. Some of these organizations were created specifically to increase the effectiveness of combating transnational crime, in particular INTERPOL, EUROPOL, and OLAF. It is concluded that international legal assistance in criminal proceedings is an important instrument for ensuring the effective investigation of criminal offenses of an international nature. Its implementation is based on a clearly defined system of subjects and an established procedural framework that provides for interaction between the competent authorities of different states.

Key words: international legal assistance, international cooperation, criminal proceedings, procedural actions, subjects of international legal assistance, central authorities, criminal procedure, international treaties, execution of procedural requests.

Постановка проблеми. Розвиток міжнародних відносин, активізація транскордонних економічних та соціальних процесів, а також зростання кількості кримінальних правопорушень, що мають міжнародний характер, зумовлюють необхідність ефективної взаємодії правоохоронних органів різних держав. У сучасних умовах розслідування кримінальних правопорушень часто потребує отримання доказової інформації, проведення слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій на території інших держав. Саме тому важливим інструментом забезпечення повного, всебічного та об'єктивного розслідування кримінальних правопорушень виступає міжнародна правова допомога у кримінальних провадженнях.

Належна реалізація механізму міжнародної правової допомоги неможлива без чіткого визначення суб'єктів, уповноважених здійснювати відповідну діяльність. У зв'язку з цим дослідження системи суб'єктів міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні має важливе теоретичне і практичне значення для розвитку кримінального процесуального права.

Стан дослідження теми. Питання правових засад міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні та порядку надання міжнародної

правової допомоги досліджувалися у працях багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців. Значний внесок у розробку цієї проблеми зробили Ю. М. Черноус [1], І. М. Леган [2], Р. А. Климкевич [3], Л. Д. Удалова, Д. П. Письменний, О. Є. Омельченко, Д. О. Савицький, В. В. Рожнова, А. В. Форостяний [4] тощо. У їхніх наукових працях розглядаються різні аспекти організації міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні, правового регулювання надання міжнародної правової допомоги. Водночас питання повноважень та взаємодії суб'єктів міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні залишаються недостатньо вивченими, що й зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Метою статті є комплексний науково-правовий аналіз системи суб'єктів міжнародної правової допомоги під час проведення процесуальних дій у кримінальних провадженнях, а також визначення особливостей їхньої взаємодії в межах міжнародного співробітництва.

Виклад основного матеріалу. Міжнародна правова допомога у кримінальному провадженні є однією з основних форм міжнародного співробітництва держав у сфері боротьби зі злочинністю. Вона полягає у виконанні компетентними органами однієї держави процесуальних дій на прохання іншої держави з метою отримання доказів, встановлення обставин кримінального правопорушення або забезпечення виконання судових рішень.

Відповідно до положень ст. 542 Кримінального процесуального кодексу України [5] міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні включає такі форми взаємодії, як вручення процесуальних документів, виконання окремих процесуальних дій, видача осіб, тимчасова передача осіб, перейняття кримінального переслідування, передача засуджених осіб для відбування покарання, а також виконання вироків судів іноземних держав.

Важливу роль у реалізації механізму міжнародної правової допомоги відіграє система суб'єктів, уповноважених здійснювати відповідні функції.

У наукових джерелах до суб'єктів, які мають повноваження здійснювати міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні, передусім відносять держави, правоохоронні органи яких взаємодіють між собою у процесі протидії злочинності [1, с. 194]. Водночас окремі дослідники наголошують, що на сучасному етапі сформувалася певна система як міжнародних організацій, так і національних органів, діяльність яких спрямована на забезпечення співпраці у сфері боротьби зі злочинністю. З огляду на суб'єктний склад, міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії транснаціональній злочинності поділяється на кілька основних форм: взаємодію між державами (як між суміжними, так і між тими, що не мають спільних кордонів); співробітництво держав із міжнародними організаціями; а також взаємодію між самими міжнародними організаціями, що може здійснюватися як між міжурядовими, так і між неурядовими структурами [2, с. 92].

Поряд із державними інституціями значну роль у розвитку міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні відіграють міжнародні та міжурядові організації, зокрема ООН, СНД та інші. Деякі з таких організацій створені спеціально для підвищення ефективності протидії злочинності міжнародного характеру, зокрема Інтерпол, Європол (Європейським поліцейським офісом) та OLAF (European Anti-Fraud Office) [2, с. 139]. Як підкреслює Р. А. Климкевич, у процесі розвитку Європейського Союзу було сформовано низку інституцій та органів, покликаних сприяти реалізації спільної політики безпеки в межах ЄС. До таких органів належить Європол, який забезпечує координацію діяльності національних правоохоронних органів держав-членів у сфері запобігання злочинам і підвищення ефективності їх розслідування. Важливу роль також відіграє Євроюст, головним завданням якого є забезпечення взаємодії між органами досудового розслідування держав-членів ЄС та координація їхньої діяльності, у тому числі шляхом сприяння наданню міжнародної правової допомоги. Крім того, у межах Європейського Союзу було створено Європейську прокуратуру (European Public Prosecutor's Office – EPPO), функції якої здебільшого пов'язані з кримінальним переслідуванням осіб, що завдають шкоди фінансовим і бюджетним інтересам Європейського Союзу. Важливим інституційним елементом у системі безпеки ЄС стало також Європейське агентство з мережевої та інформаційної безпеки, яке у 2018 році було реорганізовано в Агентство Європейського Союзу з питань кібербезпеки (ENISA). Основною метою діяльності цього органу є надання державам-членам практичної допомоги у сфері протидії кіберзагрозам та оперативного реагування на кібератаки [3, с. 88].

На сучасному етапі одним із ключових інструментів Європейського Союзу у сфері боротьби з економічними правопорушеннями є Європейське бюро боротьби з шахрайством – OLAF (European Anti-Fraud Office), яке було створене відповідно до рішення Європейської Комісії від 28 квітня 1999 року (№ 1999/352/ЄС, ECSC, Euratom) [6]. Україна, зі свого боку, надала згоду на проведення OLAF перевірок та контрольних заходів на своїй території відповідно до процедур, установлених Європейським Союзом, з метою забезпечення захисту фінансових інтересів ЄС від шахрайських дій та інших протиправних посягань [7]. У цьому контексті Державну аудиторську службу України було уповноважено виконувати функції Служби координації боротьби з шахрайством. Зокрема, на цей орган покладено завдання забезпечення міжвідомчої взаємодії у сфері протидії шахрайству з коштами Європейського Союзу, корупції та іншим порушенням, що можуть впливати на фінансові інтереси України та ЄС, відповідно до затвердженого порядку [8]. Водночас Державна служба фінансового моніторингу України в межах наданих законом повноважень забезпечує передачу до правоохоронних і розвідувальних органів

інформації щодо можливих або встановлених фактів шахрайства з коштами Європейського Союзу, проявів корупції чи інших правопорушень, що можуть завдати шкоди фінансовим інтересам ЄС, у формі узагальнених матеріалів із дотриманням вимог чинного законодавства [9].

Упродовж останніх років значна увага приділяється також розвитку співробітництва з Європейською поліцейською організацією – Європол, яка була створена у 1998 році з метою координації діяльності держав-членів Європейського Союзу у сфері боротьби з різними видами злочинності. Процес фактичного формування Європолу відбувався у період з 1995 до 1999 роки в межах реалізації Конвенції про створення Європолу [10]. Координація взаємодії між правоохоронними органами держав-членів здійснюється цією організацією переважно шляхом регулярних контактів офіцерів зв'язку, які представляють відповідні держави, а також через проведення робочих нарад керівників національних підрозділів, що підтримують зв'язок з Європол. У сфері кримінального судочинства Європол наділений правом звертатися до компетентних органів держав-членів із пропозиціями щодо ініціювання, проведення та координації розслідувань, а також сприяти організації спільних оперативних заходів і слідчих дій, що здійснюються разом із правоохоронними органами держав-членів або в межах діяльності спільних слідчих груп.

Центральними органами України, відповідальними за організацію міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні, є Генеральна прокуратура України та Міністерство юстиції України. Згідно з положеннями кримінального процесуального законодавства Генеральна прокуратура України виступає центральним органом у питаннях міжнародної правової допомоги під час досудового розслідування, тоді як Міністерство юстиції України забезпечує виконання запитів під час судового провадження та виконання судових рішень.

Правовою основою діяльності таких спільних розслідувань виступає низка нормативно-правових актів Європейського Союзу, зокрема Конвенція про взаємну правову допомогу у кримінальних справах між державами-членами Європейського Союзу, прийнята Радою ЄС 29 травня 2000 року [11], Рамкове рішення Ради ЄС 2002/465/ЖНА від 13 червня 2002 року щодо створення спільних слідчих груп [12], Рішення Ради ЄС 2005/671/ЖНА від 20 вересня 2005 року, яке передбачає обмін інформацією та співробітництво у сфері боротьби з терористичними злочинами (стаття 3) [13], а також Рішення Ради ЄС 2008/615/ЖНА від 23 червня 2008 року, спрямоване на розширення транскордонної взаємодії у протидії тероризму та транснаціональній злочинності (стаття 17) [14]. Відповідно до цих документів Європол має право ініціювати створення спільних слідчих груп, брати участь у їхній роботі через своїх представників та забезпечувати інформаційно-аналітичну підтримку їхньої діяльності.

Важливим етапом розвитку співробітництва України з Європейським Союзом стало підписання 14 грудня 2016 року Угоди між Україною та Європою про оперативне і стратегічне співробітництво, яку було ратифіковано Законом України № 2129-VIII від 12 липня 2017 року [15]. Згідно з цією угодою компетентними органами визначено державні органи України, які відповідно до національного законодавства здійснюють діяльність у сфері запобігання та протидії злочинності. До таких органів належать Національна поліція України, Міністерство внутрішніх справ України, Адміністрація Державної прикордонної служби України, Департамент захисту національної державності Служби безпеки України та Штаб Антитерористичного центру при СБУ, Бюро економічної безпеки України, Державна служба фінансового моніторингу України, Національне антикорупційне бюро України, Генеральна прокуратура України, Державне бюро розслідувань, Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, а також Національне агентство з питань запобігання корупції.

Висновки. Таким чином, міжнародна правова допомога в кримінальному провадженні є важливим інструментом забезпечення ефективного розслідування кримінальних правопорушень, які мають міжнародний характер. Її реалізація ґрунтується на чітко визначеній системі суб'єктів та встановленому процесуальному порядку, що передбачає взаємодію компетентних органів різних держав.

Перелік використаних джерел:

1. Чорноус Ю. М. Суб'єкти міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2013. № 1. С. 193–197.
2. Леган І. М. Міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії транснаціональній злочинності : монографія. Чернігів : НУ «Чернігівська політехніка», 2021. 328 с.
3. Климкевич Р. А. Кримінальне процесуальне законодавство України та Європейського Союзу: апроксимація та диференціація : дис. ... д-ра філософії 081 Право. Львів, 2022. 285 с.
4. Міжнародна правова допомога у кримінальному провадженні : навч. посіб. / Л. Д. Удалова, Д. П. Письменний, О. Є. Омельченко, Д. О. Савицький, В. В. Рожнова, А. В. Форостяний. Київ, 2015. 211 с.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
6. Про заснування Європейського бюро боротьби із шахрайством (OLAF) : Рішення комісії від 28 квітня 1999 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_003-99#Text (дата звернення 11.03.2026).
7. Угода між Урядом України та Європейською Комісією про фінансування заходу «Програма технічного співробітництва 2019» від 08.07.2019 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_003-19#top (дата звернення 11.03.2026).
8. Деякі питання взаємодії з Європейським управлінням з питань запобігання зловживанням та шахрайству (OLAF) та Європейським судом аудиторів (ЕСА) з питань виконання розділу VI «Фінансове співробітництво та положення щодо боротьби із шахрайством» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським

Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та додатків до нього : Постанова КМУ від 7 липня 2021 р. № 702. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/702-2021-p#Text> (дата звернення 11.03.2026).

9. Про запровадження національного механізму координації взаємодії органів державної влади з метою захисту фінансових інтересів України та Європейського Союзу: Постанова Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1110. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1110-2017-p#Text> (дата звернення 11.03.2026).

10. Конвенція, про заснування європейської поліцейської установи (конвенція Європолу). URL: http://cyberpeace.org.ua/files/konvencija_evropol.pdf (дата звернення 11.03.2026).

11. Конвенція про взаємодопомогу в кримінальних справах між державами-членами Європейського Союзу від 29.05.2000 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_238#Text (дата звернення 11.03.2026).

12. Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj/eng> (дата звернення 11.03.2026).

13. Frontex Analysis: Role of Border Guards in Countering Terrorism, 27.02.2018. URL: <https://frontex.europa.eu/mediacentre/news/focus/frontex-analysis-role-of-border-guards-in-countering-terrorismP6kYwC> (дата звернення 11.03.2026).

14. Рішення Ради (ЄС) № 2008/615/ЖНА від 23 червня 2008 року про посилення транскордонного співробітництва. Рада Європейського Союзу (2008). URL: <https://ippi.org.ua/vid-redaktsiinoi-kolegii-postanova-radi-%D1%94vropeiskogo-soyuzu-%E2%84%96-2008977jha-vid27112008-roku-pro-zakhi> (дата звернення 11.03.2026).

15. Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво : Закон України від 12.07.2017 № 2129-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2129-19#n2> (дата звернення 11.03.2026).

References:

1. Chornous, Yu. M. (2013). Subiekty mizhnarodnoho spivrobitnytstva pid chas kryminalnoho provadzhennia [Subjects of international cooperation during criminal proceedings]. *Pivdenoukrainskyi pravnychiy chasopys*, (1), 193–197 [in Ukrainian].

2. Lehan, I. M. (2021). Mizhnarodne spivrobitnytstvo u sferi zapobihannia ta protydii transnatsionalnii zlochynnosti [International cooperation in the field of prevention and combating of transnational crime]. Chernihiv Polytechnic National University [in Ukrainian].

3. Klymkevych, R. A. (2022). Kryminalne protsesualne zakonodavstvo Ukrainy ta Yevropeiskoho Soiuzu: aproksymatsiia ta dyferentsiatsiia [Criminal procedural legislation of Ukraine and the European Union: Approximation and differentiation]. [Doctoral dissertation, Lviv University] [in Ukrainian].

4. Udalova, L. D., Pysmennyi, D. P., Omelchenko, O. Ye., Savytskyi, D. O., Rozhnova, V. V., & Forostianyi, A. V. (2015). Mizhnarodna pravova dopomoha u kryminalnomu provadzhenni [International legal assistance in criminal proceedings]. Kyiv [in Ukrainian].

5. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedural Code of Ukraine] № 4651-VI. (2012, April 13). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, (9-13), Art. 88 [in Ukrainian].

6. European Commission. (1999, April 28). Pro zasnuvannia Yevropeiskoho biuro borotby iz shakhraistvom (OLAF): Rishennia komisii [Commission Decision establishing the European Anti-Fraud Office (OLAF)]. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_003-99#Text (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

7. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2019, July 8). Uhoda mizh Uriadom Ukrainy ta Yevropeiskoiu Komisieiu pro finansuvannia zakhou «Prohrama tekhnichnoho spivrobitnytstva 2019» [Agreement between the Government of Ukraine and the European Commission on the financing of the «Technical Cooperation Program 2019»]. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_003-19#top (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

8. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2021, July 7). Deiaki pytannia vzaiemodii z Yevropeiskym up ravlinniam z pytan zapobihannia zlovzhvanniam ta shakhraistvu (OLAF) ta Yevropeiskym sudom audytoriv (YeSA)... [Certain issues of interaction with the European Anti-Fraud Office (OLAF) and the European Court of Auditors (ECA)...], Resolution of the CMU No. 702. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/702-2021-p#Text> (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

9. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2017, October 25). Pro zaprovadzhennia natsionalnoho mekhanizmu koordynatsii vzaiemodii orhaniv derzhavnoi vlady z metoiu zakhystu finansovykh interesiv Ukrainy ta Yevropeiskoho Soiuzu0 [On the introduction of a national mechanism for coordinating the interaction of state authorities in order to protect the financial interests of Ukraine and the European Union], Resolution of the CMU No. 1110. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1110-2017-p#Text> (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

10. Konventsiiia pro zasnuvannia yevropeiskoi politseiskoi ustanovy (konventsiiia Yevropolu) [Convention on the establishment of a European Police Office (Europol Convention)]. Retrieved from: http://cyberpeace.org.ua/files/konvencia_evropol.pdf (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

11. Konventsiiia pro vzaiedopomohu v kryminalnykh spravakh mizh derzhavamy-chlenamy Yevropeiskoho Soiuzu [Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union]. (2000, May 29). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_238#Text (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

12. Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016. (2016, April 27). Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj/eng> (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

13. Frontex. (2018, February 27). *Frontex analysis: Role of border guards in countering terrorism*. Retrieved from: <https://frontex.europa.eu/media-centre/news/focus/frontex-analysis-role-of-border-guards-in-countering-terrorism-P6kYwC> (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

14. Council of the European Union. (2008, June 23). Rishennia Rady (YeS) № 2008/615/JHA pro posylennia transkordonnoho spivrobotnytstva [Council Decision 2008/615/JHA on the stepping up of cross-border cooperation]. Retrieved from: <https://ippi.org.ua/vid-redaktsiinoi-kolegii-postanova-radi-%D1%94vropeiskogo-soyuzu-%E2%84%96-2008977jha-vid27112008-roku-pro-zakhi> (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

15. Verkhovna Rada of Ukraine. (2017, July 12). Pro ratyfikatsiiu Uhody mizh Ukrainoiu ta Yevropeiskym politseiskym ofisom pro operatyvne ta stratehichne spivrobotnytstvo: Zakon Ukrainy № 2129-VIII [On ratification of the Agreement between Ukraine and the European Police Office on operational and strategic cooperation: Law of Ukraine No. 2129-VIII]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2129-19#n2> (accessed: 11.03.2026) [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 13.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 03.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії
відкритого доступу (CC BY 4.0)